

de bestaaende Anlæg, og at der skulde kunne udvikle sig noget virkelig søgaaende Fiskeri fra Frederikshavn og Esbjerg. Jeg maa dertil sige, at hvis man vilde slaa ind paa det, som min ærede Kollega fra Listed Amts 3dje Valgfreds (N. Andersen) nævnte i Gaar, nemlig Storfiskeri efter engelsk Monster, da kunde det selvfølgelig gøres, men den Driftsmaade er ganske unaturlig for os. Englænderne ere ikke med et Spring komne ind paa den Driftsmaade. Det er noget, der har udviklet sig efterhaanden gennem et Kystfiskeri. Det vilde fordrer, at vor Befolkning først skulde uddannes til den samme Gerning, og det vilde tage lang Tid. Jeg tror, at vi skulle gaa ud paa at udvide vort Fiskeri med det bestaaende som Grundlag, og vi have den store Fordel, at vore Fiskepladser ligge nær ved vore Kyster, medens de for Englænderne ligge fjernere fra deres Kyster. Vi have den store Fordel, at vore Fiskere kunne drive Fiskeriet med de Baade og de Redstaber, som de have, naar de blot saa et eller flere passende Tilflugtssteder. Det vil ikke være nødvendigt at gaa over til noget væsentlig større Materiel end det, vi ere i Besiddelse af, blot de saa det, de savne nu, nemlig Tilflugtssteder. Vi have jo nu alt en Fiskerflaade i Frederikshavn og en i Esbjerg. Men ingen af Fartøjerne herfra kan for Øjeblikket drive det Fiskeri, som er det mest indbringende, nemlig Vinterfiskeriet. Vinterfiskeriet i Skagerak og Nordsøen i det hele fordrer ubetinget passende Tilflugtssteder ved Kysten, og de alt bestaaende ere jo netop ikke tilgængelige for Sejlskibe ved Vintertid. Se vi nu hen til det, at vore Fiskere paa Sjyllands Vestkyst helt og holdent mangle Tilflugtssteder, kan man jo heller ikke vente, at deres Erhverv skal kunne udvikles til nogen høj Grad af Betydning. Det er ikke blot det, at de ikke paa Grund af de bestaaende vanskelige Forhold med Revler langs Kysten, kunne komme ud, naar det ellers er Havvejr, men de ere ogsaa udsatte for, naar de ere til Søs, ikke at kunne komme tilbage til det Sted, hvorfra de gik ud. Det er det, vi have haft et saa sørgeligt Bevis paa i 1893, da den sidste store Ulykke skete derovre. Det var godt Vejr, da de gik ud, men Havet rejste sig, mens de vare ude, og Brændingen forhindrede dem i at komme ind og fremkalbte denne uhyggelige Katastrofe, som vi alle kende.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte i Gaar, hvad der var gjort for vort Fiskeri hidtil. Han omtalte Esbjerg, han omtalte Thyborøn og Hirtshalsmolen, Frederikshavn og Hundested. Med Hensyn til

Esbjerg maa jeg sige, at Vetingelserne ere jo ganske vist til Stede for, at der kan udvikles et Fiskeri derfra, men ikke i den Retning, som jeg kunde ønske det udviklet, nemlig i mere søgaaende Retning, og med Hensyn til Forholdene ved Thyborøn, da ere de jo saaledes, at man ikke kan gøre Regning paa at komme ind, naar det virkelig gælder, nemlig med haard Paalandskuling, og at man i det hele ikke kan benytte det under Forhold om Vinteren. Den af den højtærede Indenrigsminister omtalte Havn, som er projekteret inden for Fjordgrunden, vil aldrig komme til at spille nogen Rolle som Tilflugtshavn, idet det nemlig er saa, at man for at komme ind i Thyborøn Kanal skal passere Havreblen, og er man først inden for den, og gennem Kanalen, er der Havn over det hele. Derfor er det absolut nødvendigt, at man for at tilfredsstille Fiskerierne maa have et Anlæg uden for Revlen, uden for Landgrunden. — Med Hensyn til Hirtshalsmolen vil jeg sige, at jeg deler aldeles de Betragtninger, som i Gaar bleve fremsatte af det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgfreds. Denne Mole kan aldrig bringe os ud over de Vanskeligheder, som nu eksistere, den kan aldrig skabe det, man maa tilsigte, nemlig bedre Landingsforhold og en Udvikling af Fiskeriet i søgaaende Retning. Saafremt denne Mole altsaa skulde være afluttet med denne Forlængelse, der her er tilstgiget, paastaar jeg dristigt, at den kan ikke komme til at gavne Fiskeriet. Er det derimod Meningen, at den skal være Led i et Havneanlæg, vil jeg indrømme, at det er noget henimod det Maaal, der bør tilsigtes paa Vestkysten; men noget saadant foreligger der jo ikke noget om. Jeg vil derfor henstille, at det tages under Overvejelse, om man ikke bør forelægge en samlet Plan for den Udvikling, man tilsigter for at ophjælpe vort Fiskeri. Denne stykkevisse Udvikling fører, saa vidt jeg kan stønne, ikke til Maalet.

Det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgfreds (N. Andersen) udviklede i Gaar Vanskelighederne ved at anlægge Havne paa Sjyllands Vestkyst, naar man er kommen vesten og sønden for Hansholm. Jeg deler ganske hans Betragtninger i den Henseende. Jeg mener ogsaa, at naar man skal skride til et Havneanlæg paa Sjyllands Vestkyst, bør det være østen for Hansholm. Først der begynder Kysten og Bunden at blive fast, og først der tror jeg, man kan blive Herre over Sandvandringen. Der foreligger jo, som bekendt, en Mængde Planer til Havneanlæg paa Sjyllands Vestkyst. Den ældste, saa vidt mig bekendt, er een af 1866 (trykt